Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ꝯ ut ad cognitionem diuinar̃ scripturarum
talis homo accedat. qui de scis libris tam sce
& ueracit̃ existimet. ut nolit aliqua eor̃ par
te delectari pofficiosa mendacia. ⁊ potiq; id
qd̃ non intelligit ñ iusiat. qm̃ cor̃ suum pfe
rat ueritati. Profecto enim cum hoc dicit.
credi sibi expetit. ⁊ id agit ut diuinar̃ scrip
turar̃ auctoritatib̃ ñ credam̃. Et ego q̃de
qualib̃cumq; uirib̃ quas dñs suggerit. omia
testimonia illa que adhibita sunt astruen
de utilitatis m̃dacius. aut̃ oportere intelli
gi ostenderem. ut ubiq; firma ueritas doce
retur. Qua enim testimonia m̃dacia ee
ñ debent. ⁊ iam non debet̃ fauere m̃dacio.
ſ; hoc intelligentie tue relinquo. Admo-
ta enim lectioni diligentiori considatione.
multo id fortasse facilius iudebis qm̃ ego.
Ad hanc aut̃ coget te pietas qua cogno
scis fluctuare auctoritatem diuinarum
scripturar̃. ut meis qd̃ uult quis credat. qd̃
non uult ñ credat. si semel fuerit psuasum.
aliquos illos uiros pquos nob̃ hec ministrata
sunt. in scripturis suis officiose potuisse men
tiri. ⁊ nisi forte regias quasdam datiuus es.
quib̃ nouerit ubi oporteat mentiri. ⁊ ubi ñ
oporteat. Qd̃ si fieri potest. nullom̃ men
dacius dubius q; rationib̃ id explices queso. nec
me onerosum. aut impudenter iudices. p
humanitatem ueracissimi dñi nri. Nam
ut non dicam nulla. certe ñ magna culpa
m̃ error̃ ueritati fauet. si recte intre ue
ritas potest fauere mendacio. Multa
alia cum sincerissimo corde tuo loqui cu
pem. & de ꝛpiano studio conferre. ſ; huic
desidio meo nulla eplē satis ē. Uberi id
possum pfrem que mitcendum ⁊ alendu
dulcib̃ atq; utilib̃ sermocinationib̃ tuis missis
me gaudeo. ⁊ tam̃ qm̃tum uellem nec ipse qd̃ eius
pace dicerim. forsitan capit. qm̃qm̃ in uichilo
me illi ꝑtulerim. Ego enim me fateor tui capaci
rem. ſ; ipsum uideor fieri plenorem. quo me
sine dubitatione antecellit. Et pea qm̃ redie
rit. qd̃ dño adiuante psperato fiat cursu. cui
ei pectoris abstrusa cumulari particeps fuero. ⁊
non erit impleturus qd̃ in me iacuit adhuc
erit. atq; audum sensuum tuor̃ ita fiet.
ut ego & tunc egentior sim. ille copiosior.
Sane id fr̃ aliqua septa nra fert secu. quib̃
legendis si dignationem adhibueris. & since
ram frnam seueritate adhibeas queso. Non
enim alit̃ intelligo qd̃ septum ē. emendabit
me iustus in misericordia & arguet me. oleum
aut̃ peccatoris non impinguet caput meum. ⁊
nisi qua magis amat obiurgatore sanans. ⁊
qm̃ adulatore iungens caput. Ego aut̃ diffi
cillime boñ iudex. lego qd̃ sepserim. ſ; aut
timidior retineo. aut cupidior iudeo & int̃
dum iacia mea. S; ea malo audire a meli
oribus. ⁊ ne cum me recte forsitan reprehendero.
rursus in blandire. ⁊ meritu culosam in iudeo
in me potius quam iustam tuisse sententiam.

Ire sci hieronymi ad beatum aug.

Capitulum .xxxi.

Crebras ad me dirigis eplas.
& sepe compellis ut respon
deam cuidam eplē tue. cui
ad me ut ante iam sepsi. pfrem sisinnui
diaconem exemplaria pruenerunt absq;
subscriptione tua. ⁊ qm̃ primum pfrem pfitu
rum. secdo pquendam alium te misisse
significas. ⁊ & interim pfitiri ñ retractum
de tuimere. ⁊ eplm constitutum uelocimor